

॥ ३४ ॥ गोमिनः वैश्यान् प्राणय्यां चारणा इति प्रसिद्धान् प्राकारादीन् कर्तव्यान् वेक्ष्य संदर्शयित्वा इदं कार्यमुपस्थितमत्यावश्यकमित्युक्तं कारंकारयेत् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इति शांतिप०
रा० नै० भारतभा० समाश्रीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ९ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ शल्यकवान्तीक्ष्णतुंडआखु विशेषः सहिनिद्रितस्य मनुष्यस्य पादतलस्थं मांसं अतीक्ष्णैर्नोपायेन नक्ष

इतिवाचामधुरया श्लक्ष्णया सोपचारया ॥ स्वरश्मीनभ्यवस्तुजेधोगमाधाय कालवित् ॥ ३४ ॥ प्राकारं भृत्यभरणं व्ययं संग्रामतोभयं ॥ योगक्षेमं च संप्रेक्ष्य गो
मिनः कारयेत्करं ॥ ३५ ॥ उपेक्षिताहिनस्येयुर्गोमिनोरण्यवासिनः ॥ तस्मात्तेषु विशेषेण मृदुपूर्वसमाचरेत् ॥ ३६ ॥ सांत्वनं रक्षणं दानमवस्थाचाप्यभीक्ष्णशः ॥
गोमिनां पार्थक्यः संविभागः प्रियाणि च ॥ ३७ ॥ अजस्रमुपयोक्तव्यं फलं गोमिषु भारत ॥ प्रभावयति राष्ट्रं च व्यवहारं कृषिं तथा ॥ ३८ ॥ तस्माद्गोमिषु यत्नेन
प्रीतिकुर्याद्विचक्षणः ॥ दयावानप्रमत्तश्च करान्संप्रणयन् मृदून् ॥ ३९ ॥ सर्वत्र क्षेमचरणं सुलभं नाम गोमिषु ॥ न ल्यतः सदृशं किंचिद्दरमस्ति युधिष्ठिर ॥ ४० ॥
इति श्रीम० शांतिप० राजध० राष्ट्रगुप्त्यादिकथने समाश्रीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ९ ॥ युधिष्ठिर उवाच यदाराजा समर्थोपिकोशार्थी स्यान्महामते ॥
कथं प्रवर्तेत तदा तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ भीष्म उवाच यथादेशं यथा कालं यथा बुद्धिं यथा बलं ॥ अनुशिष्यात्स राजा धर्मार्थी तद्वितेरतः ॥ २ ॥ यथा तासां
च मन्येत श्रेय आत्मन एव च ॥ तथा कर्माणि सर्वाणि राजारोषेषु वर्तयेत् ॥ ३ ॥ मधुदोहं दुहं द्राघं भ्रमरा इव पादपं ॥ वल्सापेक्षी दुहं चैव स्तनांश्च न विकुट्टयेत् ॥ ४ ॥ ज
लौकावत्पिबेद्द्राघं मृदु नैव नराधिपः ॥ व्याघ्रीवचहरेत्पुत्रान्संदेशे न्न च पीडयेत् ॥ ५ ॥ यथाशल्यकवानाखुः पदं धूनयते सदा ॥ अतीक्ष्णेनाभ्युपायेन तथारोषं स
मापिबेत् ॥ ६ ॥ अल्पेनाल्पेन देयेन वर्धमानं प्रदापयेत् ॥ ततोभूयस्ततोभूयः क्रमवद्भिस्समाचरेत् ॥ ७ ॥ दमयन्निवदम्यानि शश्वद्भारं विवर्धयेत् ॥ मृदुपूर्वप्रयत्ने
न पाशानभ्यवहारयेत् ॥ ८ ॥ सकृत्पाशावकीर्णास्ते न भविष्यंति दुर्दमाः ॥ उचितैर्नैव भोक्तव्यास्ते भविष्यंति यत्नतः ॥ ९ ॥ तस्मात्सर्वसमारंभो दुर्लभः पुरुषं प्र
ति ॥ यथामुस्यान्सां त्वयि त्वाभोक्तव्य इतरो जनः ॥ १० ॥ ततस्तानभेदयित्वा तु परस्परं विवक्षितान् ॥ भुंजीत सां त्वयं श्वैव यथा सुखमयत्नतः ॥ ११ ॥

यतिशयानस्तु ईषद्वेदनयापदं किंचिद्यूनयते कं पयते न तु तीव्रवेदनया प्रबुध्यन् आखुं निवारयति तद्वद्द्राघं समापिबेत् ॥ ६ ॥ प्रत्यब्दं शतमेनाधिकेन वांशेन वर्धमानं करं प्रदापयन् यामद्वयस्य वृद्धिं कुर्यादित्याह
अल्पेनेति ॥ ७ ॥ दम्यानि वत्सतरकुलानियथाक्रमेण दमयेत्तद्वत्तजा अपीत्याह दमयन्निवेति अभ्यवहारयेत्त्याहयेत् ॥ ८ ॥ सकृत्सद्यः पाशावकीर्णाः संतः न भविष्यंति मरिष्यंति यतो दुर्दमाः अत उचिते
न क्रमेण ते भोक्तव्याः दम्याः प्रजाश्च ॥ ९ ॥ पुरुषं प्रतीत्यस्य प्रतिपुरुषमित्यर्थः ॥ १० ॥ ततोमुख्यद्वारा तावदतरान् विवक्षितान् बोद्धुमिष्टान् ॥ ११ ॥